

بررسی اثرات ضد سرطانی و ایمونومدولاتوری شیره انجیر

حمیده اعظمی^۱، سعید ملک حسینی^۲، مریم مجاهدتی^۳، محمد رسول زارعی نژاد^۴، زهرا امیر غفران^{۱,۵*}

مقاله پژوهشی

مقدمه: تاکنون مطالعات محدودی در زمینه اثرات ضدسرطانی و ایمونومدولاتوری شیره میوه انجیر انجام شده است. هدف از مطالعه تجربی حاضر بررسی تاثیر شیره انجیر بر سلول‌های سرطانی و بر تکثیر لنفوسيت‌ها و تولید سیتوکالین از آن‌ها می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی پس از تهیه عصاره متانولی از شیره انجیر، تاثیر آن بر رده‌های سرطانی مختلف شامل Fen (سرطان مثانه)، K562 (لوسمی میلوبیدی)، Hela (سرطان سرویکس)، Jurkat (لوسمی لنفوئیدی) و Raji (لنفوم) به روش کالری متری MTT بررسی شد. برای بررسی تأثیر عصاره بر تکثیر لنفوسيت‌ها و زندگانی آن‌ها از روش‌های سنجش تکثیر سلولی BrdU و فلووسيوتومتری استفاده گردید. تولید سیتوکالین‌ها با روش الیزا اندازه‌گیری شد. نتایج به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های آماری استیویدنت تی تست و آنالیز واریانس یک طرفه مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج: عصاره شیره انجیر بیشترین تاثیر مهاری را بر رشد سلول‌های K562 ($IC_{50}=234\mu\text{g}/\text{ml}$) و کمترین تاثیر را بر سلول‌های Hela ($IC_{50}<1000\mu\text{g}/\text{ml}$) نشان داد ($p<0.05$). در بررسی ویژگی ایمونومدولاتوری عصاره بر لنفوسيت‌ها، با افزایش غلظت عصاره کاهش تکثیر لنفوسيتی مشاهده شد. به طوری که میزان ایندکس پرولیفراسیون از 100 ± 20 در غلظت $1/1$ به 132 ± 0.2 در غلظت 800 میکروگرم در میلی‌لیتر عصاره رسید. در آزمایش فلووسيوتومتری اثر کشندگی معنادار در غلظت 400 میکروگرم در میلی‌لیتر اینترفرون گاما و اینترلوكین ۴ بود.

نتیجه‌گیری: شیره انجیر دارای اثرات سیتوکسیک بر سلول‌های سرطانی به خصوص رده لوسمیک K562 بود که تایید‌کننده اثرات ضدسرطانی آن است و همچنین در غلظت‌های کمتر توانست تکثیر لنفوسيت‌ها و تولید سیتوکالین را کاهش دهد که مفید بودن احتمالی آنرا در مهار سیستم ایمنی در بیماری‌های مرتبط نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: شیره انجیر، سرطان، ایمونومدولاتوری

ارجاع: اعظمی حمیده، ملک حسینی سعید، مجاهدتی مریم، زارعی نژاد محمد رسول، امیر غفران زهرا. بررسی اثرات ضدسرطانی و ایمونومدولاتوری شیره انجیر. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۳۹۹؛ ۲۸(۱۲): ۹۹-۲۸۸۳.

۱- دکتری پزشکی، گروه ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۲- کارشناس ارشد، گروه ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۳- کارشناس، گروه فارماکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۴- کارشناسی ارشد، گروه ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۵- استاد، گروه ایمونولوژی و مرکز تحقیقات بیماری‌های خود ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

*نویسنده مسئول؛ تلفن: ۰۹۱۷۷۱۷۰۸۶۱، پست الکترونیکی: amirghofz@gmail.com، صندوق پستی: ۷۱۳۴۸-۴۵۷۹۴

مقدمه

گیاهان دارویی همواره در طول تاریخ نقش بسیار مهمی در بهداشت و سلامت انسان ایفا نموده‌اند. امروزه تمایل جهانی به سمت استفاده از فیتوکمیکال‌های طبیعی موجود در گیاهان، میوه‌ها، عصاره‌ها و مشتقات آن‌ها رو به فزونی است. مواد گیاهی طبیعی منبع بسیار مهمی در درمان بیماری‌های مختلف از جمله سرطان بوده‌اند. یکی از گیاهانی که به‌طور سنتی برای درمان بیماری‌های مختلف از جمله مشکلات گوارشی، التهابات و سرطان استفاده می‌شود و دارای اثرات محافظتی کبدی و ضدمیکروبی می‌باشد گیاه انجیر است. درخت انجیر که نام علمی آن *Ficus* و از خانواده "Moraceae" می‌باشد دارای ۶۰۰ گونه است که اغلب انواع آن وحشی یا زینتی هستند (۱). گیاه *Ficus carica* همان انجیر معمولی است که میوه آن را مصرف می‌کنیم و ایران به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان آن به‌شمار می‌رود (۲). استان‌های مهم تولیدکننده انجیر در ایران به ترتیب استان فارس، لرستان، کرمان، خراسان، کرمانشاه و سمنان می‌باشند. این میوه به‌طور گسترده‌ای هم به عنوان یک منبع غذایی و هم به عنوان یک منبع داروئی در دنیا مصرف می‌شود. میوه انجیر خشک و تازه منبع غنی از مواد معدنی و آنتی‌اکسیدانت می‌باشد (۳). انجیر از نظر طب قدیم ایران گرم و تر است و در مواردی مانند کاهش تب، افزایش تعریق، رفع التهاب مجاری دستگاه تنفسی و کلیه، درمان سرماخوردگی و بیماری‌های التهابی، معالجه بیماری‌های پوستی و بالاخره سرطان کاربرد داشته است (۴). با توجه به محدود بودن مطالعات تجربی و اطلاعات در زمینه اثرات ضد توموری و ایمونومدولاتوری انجیر در این مطالعه تاثیر شیره انجیر سیاه بر چند رده سلولی سرطانی و بر تکثیر لنفوسيت‌ها بررسی گردیده است و به علاوه تولید دو سیتوکاین اينترلوكین ۴ (IL-4) و اينترفرون گاما (IFN γ) توسط لنفوسيت‌های تحريک شده با ماده میتوژن اندازه‌گیری شده است. اينتلوكین ۴ سیتوکاینی است که از زیرگروه لنفوسيت‌های Th2 ترشح می‌شود و در رشد و در القای فعالیت لنفوسيت‌های B در جهت تولید آنتی‌بادی نقش دارد (۵). اينترفرون گاما نیز از

روش بررسی

آماده‌سازی عصاره شیره انجیر: ابتدا شیره انجیر از درختان انجیر سفید (*Ficus carica*) در منطقه استهبان در استان فارس در فصل پاییز جمع‌آوری گردید. سپس توسط کارشناس گروه فارماکولوژی عصاره متنالوی از آن تهیه گردید. عصاره تهیه شده در دی متیل سولفوكسید (DMSO) (سیگما، آمریکا) حل گردید و آنگاه غلظت ۲۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر از آن در محیط کشت RPMI (گیبکو، آلمان) تهیه گردید. از محلول به دست آمده غلظت‌های نهایی مختلف از ۱۰۰۰-۱ میکروگرم در میلی‌لیتر در محیط کشت RPMI تهیه گردید.

رده‌های سلولی و کشت سلولی: در این مطالعه از پنج رده سلولی سرطانی شامل رده سلولی Fen (سرطان مثانه)، رده سلولی K562 (لوسمی میلوبیدی)، Hela (سرطان سرویکس)، Jurkat (لوسمی لنفوئیدی) و Raji (لفوم سلول‌های B) استفاده گردید. تمام رده‌های سلولی فوق در فلاسک کشت سلولی حاوی محیط کشت RPMI 1640 غنی شده با سرم جنین گوساله غیر فعال شده ده درصدی و آنتی‌بیوتیک‌های پنی‌سیلین به میزان ۱۰۰ واحد در میلی‌لیتر و استرپتومایسین به میزان ۱۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر (شفافارم، ایران) و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و محیط مرطب شامل ۵ درصد CO₂ کشت داده شدند. برای سلول‌هایی که حالت چسبنده داشتند مانند Hela و Fen، جهت تهیه سلول از عمل تریپسینه کردن استفاده شد. با تست رنگ‌آمیزی تریپان بلو مشخص شد که ۹۵ درصد سلول‌ها زنده‌اند.

تست MTT: به منظور بررسی اثر مهاری شیره انجیر بر میزان رشد رده‌های سلولی، ابتدا تعداد معین شده از هر سلول در هر چاهک با غلظت‌های ۱۰ تا ۸۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر عصاره به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد. با تست رنگ‌آمیزی تریپان بلو مشخص شد که ۹۵ درصد سلول‌ها زنده‌اند.

انکوباتور گذاشته شد. سپس ۱۰ میکرولیتر BrdU به آن اضافه شد و ۱۸ ساعت در انکوباتور قرار گرفت و در انتهای محلول آنتیبادی ضد U اضافه شد. آنگاه جذب نوری در طول موج ۴۵۰ نانومتر خوانده شد. سلول‌هایی که نه فیتو هماگلوتینین و نه عصاره گرفته بودند به عنوان کنترل منفی و سلول‌هایی که تنها فیتوهماماگلوتینین بدون اضافه نمودن عصاره گرفته بودند به عنوان کنترل مثبت در نظر گرفته شدند.

بررسی زنده بودن لنفوسيت‌ها به روش رنگآمیزی با پروپیدیوم یدید: لنفوسيت‌ها مشابه تست تکثیر لنفوسيتی در حضور محرك و عصاره به مدت ۴۸ ساعت کشت داده شدند. سپس ۱۰ میکرولیتر محلول پروپیدیوم یدید (۱ میکروگرم در میلی‌لیتر) (سیگما) به لوله‌ها اضافه شده و با دستگاه فلوسايتومتری میزان ورود رنگ پروپیدیوم یدید به درون سلول‌های مرده مورد ارزیابی قرار گرفت. سلول‌هایی که نه فیتوهماماگلوتینین و نه عصاره گرفته بودند به عنوان کنترل منفی و سلول‌هایی که تنها فیتوهماماگلوتینین بدون اضافه نمودن عصاره گرفته بودند به عنوان کنترل مثبت در نظر گرفته شدند. در این روش به گروهی از سلول‌های تحريك شده داروی سیتو توکسیک سیسپلاتین اضافه گردید.

ارزیابی تولید سیتوکاین‌های اینترفرون گاما و اینترلوکین ۴ به روش الیزا: لنفوسيت‌ها مشابه تست تکثیر لنفوسيتی در حضور محرك و عصاره به مدت ۴۸ ساعت کشت داده شدند. سپس پلیت به مدت ۵ دقیقه با دور ۱۵۰۰ سانتریفوژ شد و سوپ رویی سلول‌ها به آرامی جدا گردید و در دمای ۸۰ درجه ساتی گراد فریز گردید. میزان تولید سیتوکاین‌های اینترفرون گاما و اینترلوکین ۴ تولید شده از لنفوسيت‌های خون محیطی تحريك شده با فیتوهماماگلوتینین با روش الیزا با استفاده از کیت تجاری (ایبیوساینس، آمریکا) و طبق دستورالعمل کیت مورد ارزیابی قرار گرفت. میزان هر یک از سیتوکاین‌ها، با استفاده از منحنی استاندارد تعیین گردید. قابل ذکر است که حساسیت کیت‌های مورد استفاده جهت اینترفرون گاما و اینترلوکین ۴ به ترتیب ۴ و ۲ پیکوگرم در میلی‌لیتر بود.

گردید. سپس ۱۰ میکرولیتر از محلول ۵ میکروگرم در میلی‌لیتر MTT (سیگما) به هر چاهک پلیت اضافه شد. پلیت ۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه قرار داده شد و در انتهای محیط کشت خارج شده و ۱۵۰ میلی‌لیتر محلول DMSO جهت حل شدن کربستال‌های فورمازان اضافه شد. سلول‌های تیمار شده با DMSO (حلال‌شیره) به عنوان کنترل منفی و سلول‌های تیمار شده با داروی سیتو توکسیک سیسپلاتین (به میزان ۵۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) به عنوان کنترل مثبت در نظر گرفته شدند. در انتهای جذب نوری چاهک‌ها با دستگاه قرائت کننده الیزا در طول موج ۵۷۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. درصد مهار رشد برای غلظت‌های مختلف عصاره روی هر رده سلولی در مقایسه با کنترل حلal محاسبه و سپس نمودار درصد مهار رشد در مقابل غلظت رسم و با کمک برنامه Curve expert غلظتی از عصاره که پنجاه درصد سلول‌ها از بین رفته باشند (IC_{50}) محاسبه گردید.

تست تکثیر لنفوسيتی: به منظور بررسی تأثیر عصاره بر تکثیر لنفوسيت‌ها از روش برومودی اکسی یوریدین (BrdU) (روشه، آلمان) استفاده گردید. در این روش از برومودی اکسی یوریدین که آنالوگ تیمیدین است به عنوان شاخصی برای اندازه‌گیری میزان تکثیر سلولی استفاده می‌شود. این مولکول در مرحله سنتز DNA وارد سلول‌های جدید شده و با آنتیبادی ضد U BrdU نوعی فراورده رنگی به وجود می‌آورد که میزان جذب نوری آن با روش رنگ سنجی قابل اندازه‌گیری است. ابتدا خونگیری از پنج فرد داوطلب سالم به میزان ۵ سی سی صورت گرفت. سپس لایه لنفوسيتی با استفاده از فایکول جداسازی شد. شمارش سلولی انجام گردید و تعداد سلول در محیط کشت حاوی ده درصد سرم جنین گوساله به نحوی تنظیم گردید که در هر چاهک 10^5 سلول در حجم ۸۰ میکرولیتر برد شود. سپس ۱۰ میکرولیتر فیتوهماماگلوتینین (PHA) (گیبکو) که ۱ به ۱۷۵ رقیق شده بود به هر چاهک به جز چاهک کنترل منفی اضافه گردید تا لنفوسيت‌ها فعال گردند. همزمان ۱۰ میکرولیتر عصاره با غلظت‌های متفاوت اضافه شد و پلیت به مدت ۴۸ ساعت در

لنفوسيت‌ها با فيتوهاماگلوتينين که میتوژن محرك سلول‌های T است تحريك شدند و در مجاورت غلظت‌های مختلف عصاره به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفتند. همانگونه که در نمودار ۲ نشان داده شده است با افزایش غلظت عصاره، تکثیر لنفوسيتی نیز کاهش یافته است به طوريکه ميزان ايندکس پروليفراسيون از $۱۲\pm۰/۰۶$ در غلظت $۱/۱$ ميكروگرم در ميلی‌ليتر به $۱۳\pm۰/۲$ در غلظت ۸۰۰ ميكروگرم در ميلی‌ليتر عصاره رسیده است.

تأثير غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر ميزان زنده بودن لنفوسيت‌های خون محبيطی به روش رنگ‌آميزي با پروپيديوم يديده: در اين روش پس از آنکه لنفوسيت‌ها با فيتوهاماگلوتينين تحريك شدند در مجاورت غلظت‌های مختلف عصاره به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفتند و سپس با پروپيديوم يديده رنگ‌آميزي و توسط دستگاه فلوسيوتومتری مورد آناليز قرار گرفتند. براساس نمودار ۳ همانطور که مشاهده می‌شود عصاره مورد نظر تنها در غلظت ۴۰۰ ميكروگرم در ميلی‌ليتر و بيشتر از آن به صورت معناداري ($p<۰/۰۵$) اثر كشندگی در لنفوسيت‌های خون محبيطی داشته است. در اين غلظت اين نمودار نشان داده شده است تفاوت معنی‌داری در درصد سلول‌های مرده (PI positive) بين سلول‌های تيمار شده با غلظت‌های كنترل منفي و مثبت مشاهده نمي‌گردد. اين نتائج نشانگر آن است که عصاره در غلظت‌های كمتر از ۴۰۰ ميكروگرم در ميلی‌ليتر داراي اثر مهاری بر رشد سلول‌ها و در غلظت‌های بالا تر داراي اثر توکسيك مي‌باشد. در نمودار ۴ نمودارهای نقطه‌ای (dot plot) مربوط به يك بار آناليز سلول‌های رنگ‌آميزي شده با پروپيديوم يديده به عنوان نمونه نشان داده شده است.

تأثير غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر ميزان توليد سايتوكاين‌های اينترفرون گاما و اينترلوكين ۴: در اين روش پس از آنکه لنفوسيت‌ها با فيتوهاماگلوتينين تحريك شدند در مجاورت غلظت‌های مختلف عصاره به مدت ۴۸ ساعت قرار

تجزیه و تحلیل آماری

در اين مطالعه تجربی نتایج به صورت $\text{Mean} \pm \text{SE}$ حداقل دو آزمایش گزارش شده است. معنی‌دار بودن نتایج با استفاده از نرم افزار گراف پد و آزمون‌های آماری استیوونت تی تست و آنالیز واریانس يك طرفه ارزیابی و ($p\leq ۰/۰۵$) به عنوان تفاوت معنی‌دار در نظر گرفته شده است.

ملاحظات اخلاقی

اين طرح در كميته اخلاق دانشگاه علوم پزشكى شيراز با کد IR-SUMS.REC.1393.7282 مورد تاييد قرار گرفته است.

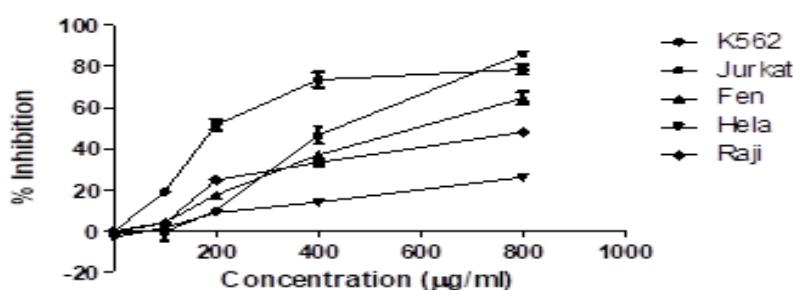
نتایج

تأثير عصاره شیره انجیر بر ميزان رشد رده‌های سلولی به روش MTT: در اين مطالعه اثر عصاره شیره انجир بر رده‌های سلولی مختلف به روش MTT بررسی گردید. همانطور که در نمودار ۱ مشاهده می‌گردد اين عصاره با افزایش غلظت تاثير بيشتری بر مهار رشد سلول‌ها داشته است. همچنان مطابق نمودار مشاهده می‌گردد که عصاره شیره انجیر تاثير بيشتری بر مهار رشد سلول‌های K562 نسبت به سایر رده‌های سلولی داشته است. در جدول ۱ نتایج حاصل از محاسبه IC_{50} نشان داده شده است. در نمودار ۲ نیز اين نتایج به صورت هيستوگرام نمایش داده شده است. براساس نمودار ۲ و جدول ۱، شیره انجیر در غلظت ۲۳۴ ميكروگرم در ميلی‌ليتر قادر به مهار رشد ۵۰ درصد از سلول‌های K562 شده است. در مورد سایر رده‌ها، غلظت در غلظت ۳۸۹ ميكروگرم در ميلی‌ليتر رده Jurkat، ۸۱۲ ميكروگرم در ميلی‌ليتر Rde Fen و در غلظت بيش از هزار ميكروگرم در ميلی‌ليتر Rde Raji و در غلظت بيش از هزار Hela مهار نمود. به اين ترتيب اين شيره داراي بيشرين اثر مهاری بر رشد سلول‌های K562 و داراي كمترین اثر مهاری بر رشد سلول‌های Hela بود.

تأثير غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر تکثیر لنفوسيت‌های خون محبيطی به روش Brdu: در اين روش

میلی لیتر در کنترل مثبت به 15 ± 0.6 پیکوگرم در میلی لیتر در غلظت 400 میکروگرم عصاره کاهش یافته است. در مورد اینتربولوکین 4 نیز براساس نمودار 6 میزان تولید این سایتوکاین نیز در هر سه غلظت به طور معناداری نسبت به کنترل مثبت کاهش یافته است. میزان این سایتوکاین که در کنترل مثبت کاهش یافته است. میزان این سایتوکاین که در غلظت 400 میکروگرم عصاره به 18.9 ± 1.2 پیکوگرم در میلی لیتر رسید.

گرفتند و سپس میزان تولید سایتوکاین‌های اینترفرون گاما و اینترلوکین 4 از لنفوسيت‌های خون محیطی تحريك شده با فيتوهاماگلوتينین به روش الیزا مورد ارزیابی قرار گرفت. مطابق با نمودار 5 ، مشاهده می‌شود که هر سه غلظت 200 ، 400 و 800 میکروگرم در میلی لیتر از شیره انجیر قادر به مهار و کاهش معنادار ترشح اینترفرون گاما از لنفوسيت‌های خون محیطی تحريك شده در مقایسه با کنترل مثبت بوده‌اند. به طوریکه میزان این سایتوکاین از مقدار 245 ± 2.2 پیکوگرم در

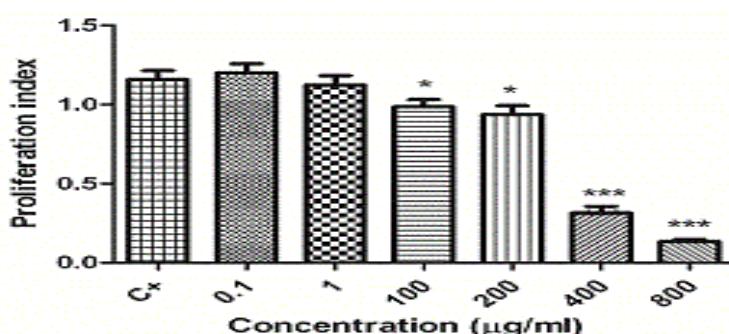

نمودار ۱: اثر مهاری عصاره شیره انجیر بر رده‌های سلولی مختلف در زمان ۴۸ ساعت.

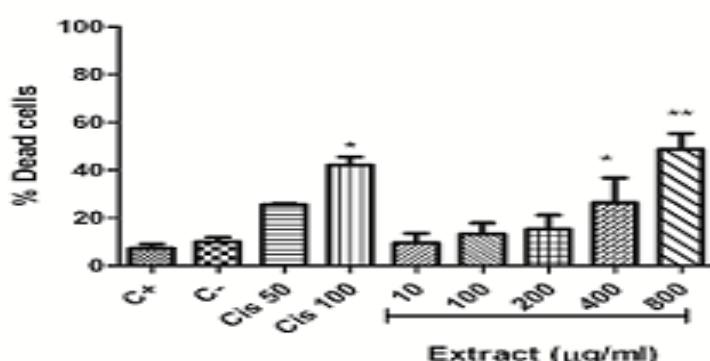
جدول ۱: میزان IC_{50} عصاره شیره انجیر بر رشد رده‌های سلولی در مقایسه با یکدیگر

Cell line	IC_{50} ($\mu\text{g}/\text{ml}$)
K562	234
Jurkat	389
Fen	528
Hela	>1000
Raji	812

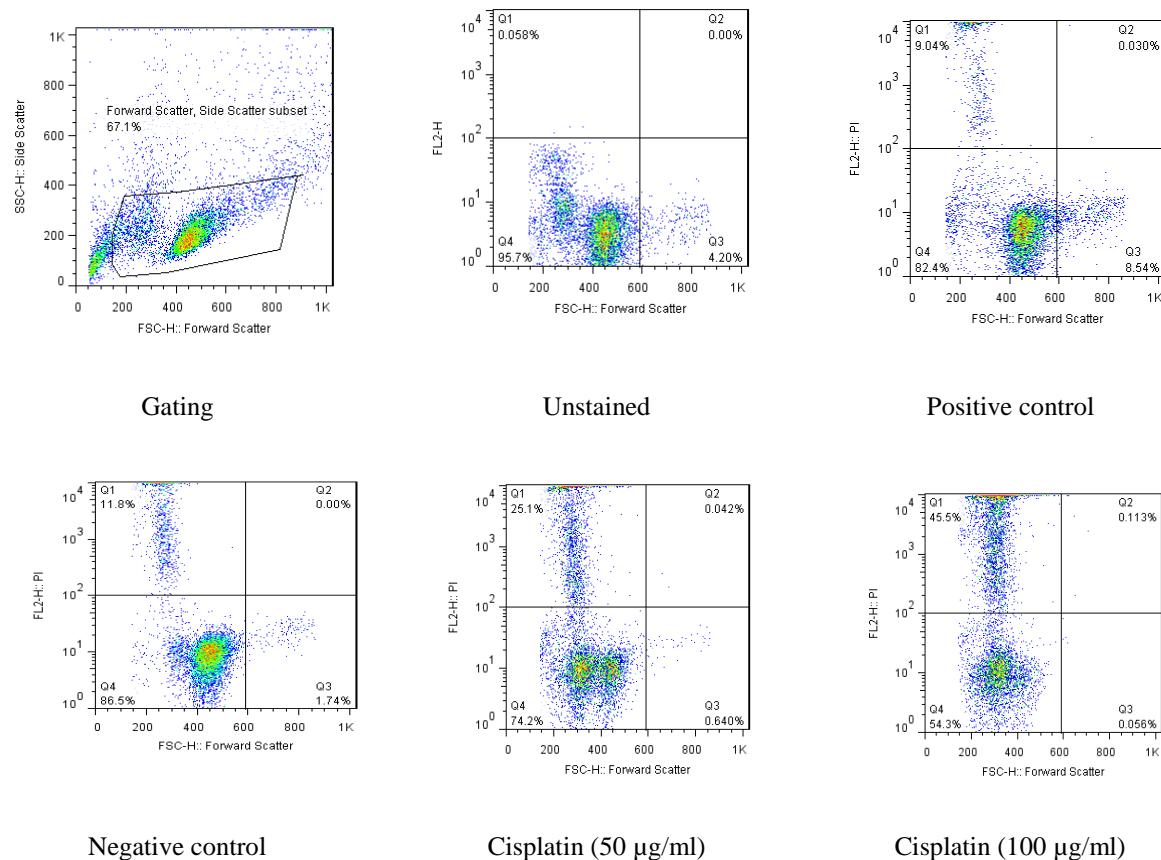
IC_{50} , Inhibitory concentration 50%

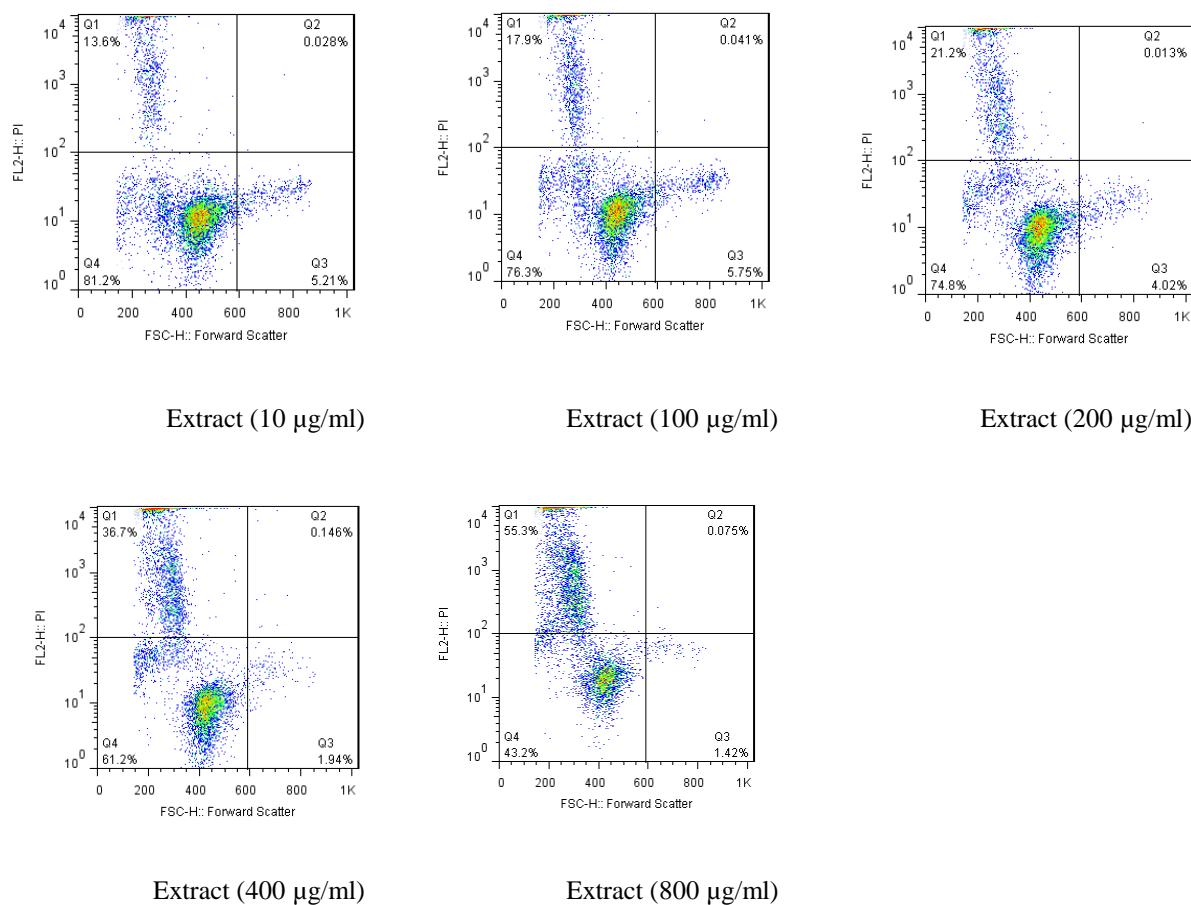

نمودار ۲: اثر غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر تکثیر لنفوسيت‌های خون محیطی تحريك شده با فيتوهاماگلوتينین به روش BrdU. کنترل مثبت حاوی سلول و فيتوهاماگلوتينین بدون عصاره می‌باشد. $p < 0.05$ و $p < 0.01$ و $p < 0.001$ در مقایسه با کنترل مثبت.

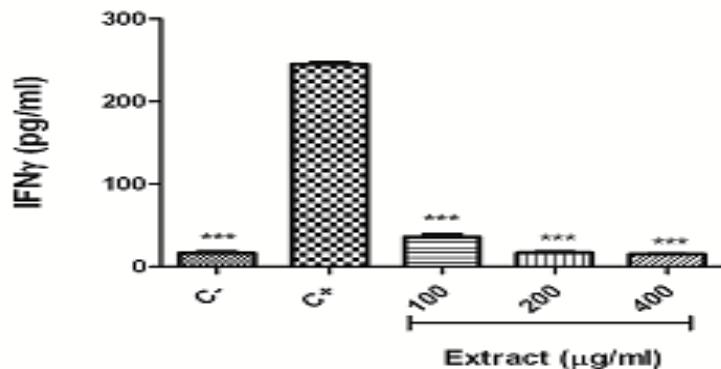

نمودار ۳: اثر غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر میزان از بین رفتان لنفوцит‌های خون محیطی تحریک شده با فیتوهاماگلوتینین به روش فلوسیتمتری با رنگ‌آمیزی پروپیدیوم یدید. کنترل منفی (C-) فاقد عصاره و فیتوهاماگلوتینین و کنترل مثبت (C+) حاوی فیتوهاماگلوتینین و فاقد عصاره می‌باشد. سیس‌پلاتین; $*P < 0.05$ و $**P < 0.01$ در مقایسه با کنترل مثبت.

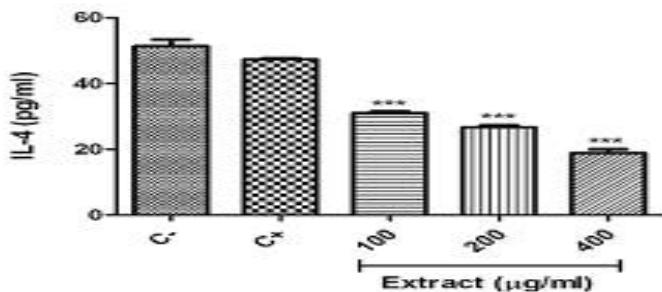

نمودار ۴: نمودار فلوزایتومتری تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر بقای لنفوسیت‌های خون محیطی رنگ آمیزی شده با پروپیدیوم یدید. کنترل منفی فاقد عصاره و فیتوهماگلوتینین و کنترل مثبت حاوی فیتوهماگلوتینین و فاقد عصاره می‌باشد.
سلول‌ها در مربع سمت چپ بالا به عنوان مرده (PI positive) در نظر گرفته شده‌اند.

نمودار ۵: اثر غلظت‌های مختلف عصاره شیره انجیر بر میزان تولید اینترفرون گاما از لنفوسیت‌های خون محیطی تحریک شده با فیتوهماگلوتینین. کنترل منفی (C-) فاقد عصاره و فیتوهماگلوتینین و کنترل مثبت (C+) حاوی فیتوهماگلوتینین و فاقد عصاره می‌باشد. $p < 0.001$ در مقایسه با کنترل مثبت.

نمودار ۶: اثر غلظت‌های مختلف شیره گیاه انجیر بر میزان تولید اینترلوکین ۴ از لنفوسیت‌های خون محیطی تحریک شده با فیتوهماگلوتینین. کنترل منفی (C-) فاقد عصاره و فیتوهماگلوتینین و کنترل مثبت (C+) حاوی فیتوهماگلوتینین و فاقد عصاره می‌باشد.

<0.001 در مقایسه با کنترل مثبت

جهت درمان سرطان را استخراج کرده‌اند. در این مطالعه، ۱۰۲ گیاه داروئی برای درمان سرطان معرفی شده‌اند که یکی از این گیاهان انجیر می‌باشد (۹). میوه تازه و خشک شده انجیر هر دو شامل مقادیر زیادی ترکیبات پلی‌فنولیک هستند و منبعی غنی از آنتی‌اکسیدان‌ها برای انسان می‌باشند (۱۰). در مطالعات مختلف گیاهانی که دارای عملکرد آنتی‌اکسیدانی بوده‌اند اثرات ضد سرطانی نیز از خود نشان داده‌اند و توانسته‌اند تکثیر برخی رده‌های سلول‌های سرطانی را مهار کنند (۱۱-۱۲)، بر همین اساس می‌توان بیان داشت که گیاه انجیر با توجه به اثر قوی آنتی‌اکسیدانی، می‌تواند اثر ضد سرطانی مناسبی نیز داشته باشد. در مطالعه حاضر شیره انجیر توانست بر رشد رده‌های سلولی Fen, K562, Hela, Jurkat و Raji تاثیر بگذارد. نتایج حاصل نشان‌دهنده رابطه مستقیم میان غلظت عصاره با مهار رشد سلول‌ها بود و البته عصاره شیره انجیر بیشترین تاثیر مهاری را بر رشد سلول‌های K562 که یک رده سلولی سرطان لنفوئیدی خون است داشت. به طوریکه این عصاره در غلظت ۲۳۴ میکروگرم در میلی‌لیتر رشد ۵۰ درصد از سلول‌های K562 را مهار نمود. کمترین اثر مهاری این شیره بر سلول‌های Hela با IC_{50} بیش از هزار میکروگرم در میلی‌لیتر بود. در یک مطالعه دیگر که توسط خدارحمی و همکاران انجام گردیده است نیز اثر عصاره شیره درخت انجیر بر رده سلولی Hela مورد بررسی قرار گرفته است و اثرات سیتوکسیک این عصاره با IC_{50} معادل ۱۷ میکروگرم در میلی‌لیتر گزارش شده است. این تفاوت از یک سو می‌تواند به دلیل اختلاف در ترکیبات موثره گیاه که در مناطق مختلف رویش می‌یابد باشد و از سوی دیگر

بحث

گیاهان داروئی با سابقه طولانی در ایران در درمان بیماری‌های مختلف استفاده می‌شوند. انسان متمدن امروزی با توجه به پیشرفت علم و تولید داروها و مواد شیمیایی به دلیل عوارض جانبی کمتر و بهره اقتصادی بیشتر و تمایل به استفاده از فرآورده‌های طبیعی در درمان بیماری‌ها دوباره در دامن طبیعت به جستجوی گیاهان داروئی و سنتی بازگشته است. تحقیقات مختلف نشان داده است که برخی از گیاهان داروئی دارای خواص ایمونومدولاتوری هستند. هم‌اکنون فرآورده‌های متعددی با منشاء گیاهی به عنوان محرک سیستم ایمنی در اشکال داروئی مختلف در بازار موجود است. هم‌چنان فرآورده‌هایی با خواص ضد التهابی مورد استفاده قرار می‌گیرند. از طرفی دیگر افزایش تعداد مبتلایان به سرطان در سطح جهان، سرطان را به عنوان یک معضل بهداشتی در سطح جهانی مطرح نموده و مبارزه با آن را جزو اولویت‌های بهداشتی درمانی قرار گرفته است (۷). تاکنون تحقیقات گسترده‌ای جهت دستیابی به داروهای ضد سرطان از منابع گیاهی صورت گرفته است، به عنوان مثال ترکیبات موجود در گیاه پرونانش (*Vinca rosea*) شامل ۳۰ آلkalوئید است که از میان آنها وین‌کریستین و وین‌پلاستین کاربرد بالینی پیدا نموده‌اند (۸). در مطالعه‌ای که متولی‌زاده اردکانی و همکاران انجام داده‌اند کتاب‌های الحاوی (رازی)، قانون در طب (ابن سينا)، مخزن الادویه (عقلی خراسانی) و اختیارات بدیعی (انصاری شیرازی) مورد بررسی قرار است و داروهای مورد استفاده در طب سنتی

این افزیش فعالیت در ارتباط مستقیم با دوز عصاره بود. همچنین در مطالعه آزمایشگاهی، این عصاره قادر به افزایش فعالیت فاگوسیتی سلول‌های نوتروفیل انسانی بود (۱۷). در یک مطالعه درون تنی که ویکاس و همکاران بر روی موش با گروه شاهد و مداخله انجام دادند بیان شده است که عصاره اتانولی برگ گیاه انجیر اثر تحریکی بر روی فعالیت سیستم ایمنی سلولی و همورال دارد (۱۸). این نتایج نشانگر اثرات متفاوت اجزای مختلف درخت انجیر بر سیستم ایمنی می‌باشد. ترشح سیتوکین‌ها از اولین نشانه‌های پاسخ سلول‌های T به مواد محرك ایمنی است. سلول‌های T کمکی (T helper) بعد از تمایز به دو گروه Th1 و Th2 در طی پاسخ اولیه سیتوکین‌های متفاوتی را تولید می‌کنند. سلول‌های Th1 تولیدکننده ایترافرون گاما می‌باشند که از عوامل مهم فعال‌سازی ماکروفاژها می‌باشد. سلول‌های Th2 نیز اینترلوکین ۴ می‌سازند که در پاسخ ایمنی هومورال نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. طیف سیتوکین‌های تولید شده توسط زیر گروه‌های سلول‌های T کمکی نقش مهمی در کنترل پاسخ‌های ایمنی ایفا می‌کند. در این مطالعه میزان تولید سایتوکاین‌های ایترافرون گاما و اینترلوکین ۴ از لنفوسيت‌های خون محیطی تحریک شده با فيتوهماگلوتینین با روش الیزا اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که هر سه غلظت ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر از شیره انجیر قادر به مهار و کاهش معنادار ترشح اینترافرون گاما از لنفوسيت‌های خون محیطی تحریک شده در مقایسه با کنترل مثبت بودند. در مورد اینترلوکین ۴ نیز میزان تولید این سایتوکاین در هر سه غلظت به‌طور معناداری نسبت به کنترل مثبت کاهش یافت. قابل ذکر است که به دلیل آنکه غلظت ۴۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر عصاره در رنگ‌آمیزی با پروپیدیوم ییدید اثرات توکسیک نشان داد لذا کاهش تولید سایتوکاین‌ها در این غلظت احتمالاً مرتبط با اثرات توکسیک عصاره است. بر حسب اطلاعات ما تاکنون تاثیر شیره انجیر بر لنفوسيت‌های خون محیطی بررسی نشده است. در یک مطالعه توسط تیان و همکاران تاثیر پلی‌ساقاریدهای استخراج شده از انجیر بر افزایش تولید اینترلوکین ۱۲ و اینترافرون گاما از

به احتمال زیاد مرتبط با نوع عصاره است چرا که در مطالعه خدارحمی و همکاران عصاره مورد بررسی شیره درخت انجیر بوده است در حالی که در مطالعه حاضر شیره میوه انجیر مورد بررسی قرار گرفته است (۱۳). در مطالعه‌ای که قندهاری و همکار انجام داده‌اند عصاره انجیر باعث کاهش اندازه تومور پستان در رت گردید (۱۴). در مطالعه تزکان نیز اثر شیره انجیر بر بیان مولکولی به نام Led-7d گزارش شده است که می‌تواند نشانگر اثر ضد متاستازی این عصاره باشد (۱۵). شیره انجیر در همراهی با اشعه فرابنفش میزان زنده بودن سلول‌های ملانومایی A375 را نیز کاهش داده است (۱۶). به منظور بررسی تأثیر ایمونومدولاتوری عصاره، ابتدا تاثیر آن بر تکثیر لنفوسيت‌ها بررسی شد که نتایج نشان‌دهنده کاهش تکثیر لنفوسيتی با افزایش غلظت عصاره بود. به منظور بررسی آنکه این اثر ناشی از مهار تکثیر و رشد لنفوسيت‌ها و یا به دلیل اثرات سیتوکسیک عصاره است، زنده بودن لنفوسيت‌ها به روش رنگ‌آمیزی با پروپیدیوم ییدید پس از قرار گرفتن در برابر غلظت‌های مختلف عصاره به وسیله دستگاه فلورسیتومری بررسی و میزان ورود رنگ پروپیدیوم ییدید به درون سلول‌های مرده مورد ارزیابی قرار گرفت. عصاره مورد نظر تنها در غلظت ۴۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر و بیشتر از آن به صورت معناداری (۰۰۵-۰۰۵) اثرکشیدگی در لنفوسيت‌های خون محیطی داشت و تفاوت معنی‌داری در درصد سلول‌های مرده بین سلول‌های تیمار شده با غلظت‌های کمتر از ۴۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر عصاره و گروه سلول‌های کنترل مشاهده نگردید. این نتایج نشان می‌دهد که عصاره در غلظت‌های کمتر از ۴۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر دارای اثر مهاری بر رشد سلول‌ها و در غلظت‌های بالاتر دارای اثر سیتوکسیک می‌باشد. بر حسب اطلاعات ما تاکنون تاثیر شیره انجیر بر لنفوسيت‌های خون محیطی بررسی نشده است اما در یک مطالعه روی نوع دیگری از انجیر اثرات تحریکی مشاهده گردیده است. مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۶ بر روی اثر ایمونومدولاتوری عصاره متابولی ریشه *Ficus benghalensis* در موش‌ها انجام شده است غلظت‌های مختلف عصاره متابولی در موش موجب افزایش فعالیت ایمنی سلولی و همورال شد که

در مطالعات آینده جهت از بین بردن سلول‌های سرطانی مورد توجه قرار گیرد. در مورد اثرات ایمونومدولاتوری شیره انجیر نیز می‌توان بیان داشت که این عصاره مهارکننده مناسبی برای فعالیت سیستم ایمنی بهخصوص لنفوسيت‌ها می‌باشد و می‌تواند در بیماری‌های التهابی و مرتبط با سیستم ایمنی مورد توجه و مطالعه بیشتر قرار بگیرد.

سپاس‌گزاری

این مقاله از پایان‌نامه دکتری عمومی خانم حمیده اعظمی استخراج و با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی شیراز (طرح ۷۲۸۲) به انجام رسیده است.

حامی مالی: معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز
تعارض در منافع: وجود ندارد.

سلول‌های دندربیتیک نشان داده شده است (۱۹). همچنین تاثیر پلی ساکاریدهای انجیر بر افزایش اینترلوکین یک و فاکتور نکروز دهنده تومور (TNF) در ماهی گزارش شده است (۲۰). قابل ذکر است که تاثیر ضد توموری عصاره شیره انجیر در غلظت نسبتاً بالا مشاهده گردید که این امر از یک طرف محدودیت استفاده از آن را می‌تواند نشان دهد و از طرف دیگر لزوم شناسایی ترکیبات موثره را گوشزد می‌نماید چراکه امکان دارد ترکیبات موثره در مقادیر کم در عصاره موجود باشند.

نتیجه‌گیری

در انتهای به عنوان نتیجه‌گیری می‌توان بیان داشت که شیره انجیر دارای اثرات سیتو توکسیک بر رده‌های سلولی سرطانی مورد مطالعه بهخصوص رده لوسمیک K562 بود و لذا می‌تواند

References:

- 1-Badgujar SB, Patel VV, Bandivdekar AH, Mahajan RT. *Traditional Uses, Phytochemistry and Pharmacology of Ficus Carica: A Review*. Pharm Biol 2014; 52(11): 1487-503
- 2-Barolo MI, Ruiz Mostacero N, López SN. *Ficus Carica L. (Moraceae): An Ancient Source of Food and Health*. Food Chem 2014; 161: 119-27.
- 3-Vinson JA, Zubik L, Bose P, Samman N, Proch J. *Dried Fruits: Excellent in Vitro and in Vivo Antioxidants*. J Am College Nutr 2005; 24: 44-50.
- 4-Badgujar SB, Patel VV, Bandivdekar AH, Mahajan RT. *Traditional Uses, Phytochemistry and Pharmacology of Ficus Carica: A Review*. Pharm Biol 2014; 52(11): 1487-503.
- 5-Touzot M, Cacoub P, Bodaghi B, Soumelis V, Saadoun D. *IFN- α Induces IL-10 Production and Tilt the Balance Between Th1 and Th17 in Behcet Disease*. Autoimmun Rev 2015; 14(5): 370-5.
- 6-Walsh GM. *Biologics Targeting IL-5, IL-4 or IL-13 for the Treatment of Asthma- An Update*. Expert Rev Clin Immunol 2017; 13(2): 143-49.
- 7-Mousavi SM, Montazeri A, Mohagheghi MA, Jarrahi AM, Harirchi I, Najafi M, et al. *Breast Cancer in Iran: An Epidemiological Review*. Breast J 2007; 13(4): 383-91.
- 8-Esmaeilbeig M, Kouhpayeh SA, Amirghofran Z. *An Investigation of the Growth Inhibitory Capacity of Several Medicinal Plants from Iran on Tumor Cell Lines*. Iran J Cancer Prev. 2015; 8(5): e4032.
- 9-Motavalizadeh Ardakani A, Hashemi M, Safakish M, Alam Bagheri A, Baradaran Shekohi S, Mosadegh M. *Cancer Therapy in Iranian Traditional Medicine*. J Trad Med Islam Iran 2012; 3(S1): 1-15.[Persian]
- 10-Marrelli M, Menichini F, Statti GA, Bonesi M, Duez P, Menichini F, Conforti F. *Changes in the Phenolic and Lipophilic Composition, In the Enzyme*

- 1 Inhibition and Antiproliferative Activity of Ficus Carica L. Cultivar Dottato Fruits During Maturation.** Food Chem Toxicol 2012; 50(3-4): 726-33.
- 11-Ju EM, Lee SE, Hwang HJ, Kim JH. Antioxidant and Anticancer Activity of Extract from Betula Platyphylla Var. Japonica.** Life Sci 2004; 74(8): 1013-26.
- 12-Son Y-O, Kim J, Lim J-C, Chung Y, Chung G-H, Lee JC. Ripe Fruits of Solanum Nigrum L. Inhibits Cell Growth and Induces Apoptosis in MCF-7 cells.** Food Chem Toxicol 2003; 41(10): 1421-8
- 13-Khodarahmi GA, Ghasemi N, Hassanzadeh F, Safaei M. Cytotoxic Effects of Different Extracts and Latex of Ficus Carica L. on Hela Cell Line.** Iran J Pharmaceut Res 2011; 10(2): 273.
- 14-Ghandehari F, Fatemi M. The Effect of Ficus Carica Latex on 7, 12-Dimethylbenz (A) Anthracene-Induced Breast Cancer in Rats.** Avicenna J Phytomed 2018; 8(4): 286-295.
- 15-Tezcan G, Tunca B, Bekar A, Yalcin M, Sahin S, Budak F, et al. Ficus Carica Latex Prevents Invasion Through Induction of Let-7d Expression in GBM Cell Lines.** Cell Mol Neurobiol 2015; 35(2): 175-87.
- 16-Menichini G, Alfano C, Provenzano E, Marrelli M, Statti GA, Somma F, Menichini F, Conforti F. Fig Latex (Ficus Carica L. Cultivar Dottato) in Combination with UV Irradiation Decreases the Viability of A375 Melanoma Cells in Vitro.** Anticancer Agents Med Chem 2012; 12(8): 959-65.
- 17-Gabhe S, Tatke P, Khan T. Evaluation of the Immunomodulatory Activity of the Methanol Extract of Ficus Benghalensis Roots in Rats.** Indian J Pharmacol 2006; 38(4): 271.
- 18-Patil VV, Bhangale SC, Patil VR. Studies on Immunomodulatory Activity of Ficus Carica.** Int J Pharm Pharm Sci 2010; 2(4): 97-9.
- 19-Tian J, Zhang Y, Yang X, Rui K, Tang X, Ma J, Chen J, Xu H, Lu L, Wang S. Ficus Carica Polysaccharides Promote the Maturation and Function of Dendritic Cells.** Int J Mol Sci 2014; 15(7): 12469-79.
- 20-Yang X, Guo JL, Ye JY, Zhang YX, Wang W. The Effects of Ficus Carica Polysaccharide on Immune Response and Expression of Some Immune-Related Genes in Grass Carp, Ctenopharyngodon Idella.** Fish Shellfish Immunol 2015; 42(1): 132-7.

Antitumor Activity and Immunomodulatory Effects of *Ficus carica* Latex

Hamideh Azami¹, Saeed Malek-Hosseini², Maryam Mojahed Taghi³
Mohammadrasul Zareinejad⁴, Zahra Amirghofran^{†1,5}

Original Article

Introduction: There are limited studies on the anti-cancer and immunomodulatory effects of the fig fruit latex. In this study, we aimed to investigate the effect of fig fruit latex on several cancer cell lines as well as its effect on lymphocytes proliferation and cytokines secretion.

Methods: After preparing a methanolic extract from fig latex, its effect on various cancer cell lines including Fen (bladder cancer), K562 (myeloid leukemia), Hela (cervix carcinoma), Jurkat (lymphoid leukemia) and Raji (lymphoma) was examined by MTT colorimetric assay. For evaluating the effects of extract on lymphocyte proliferation and viability, BrdU assay and flow cytometry staining were used. Cytokine secretion was measured by ELISA assay.

Results: The extract showed the strongest activity against K562 cell line (IC_{50} , 234 μ g/ml) and the least activity against Hela cells ($IC_{50} > 1000$ μ g/ml). On evaluation of the immunomodulatory effect of fig by BrdU assay, a reduction in lymphocytes proliferation by increasing the concentration of the extract was observed; proliferation index from 1.2 ± 0.06 at 0.1 μ g/ml of the extract reached to 0.13 ± 0.2 at 800 μ g/ml. In flow cytometry analysis, a significant cytotoxic effect at concentrations ≥ 400 μ g/ml was observed. The extract at 100 and 200 μ g/ml had the ability to reduce secretion of interferon (IFN)- γ and interleukin (IL)-4 cytokines.

Conclusion: Fig latex extract showed cytotoxicity on different cells particularly K562 leukemia cells which implied its anticancer activity. This extract at lower concentrations reduced lymphocytes proliferation and cytokine production which showed its immunoinhibitory effects and suggested its possible beneficial in treatment of immune-mediated diseases.

Keywords: *Ficus carica*, Fig latex, Cancer, Immunomodulatory.

Citation: Azami H, Malek-Hosseini S, Mojahed Taghi M, Zareinejad M.R, Amirghofran Z. **Antitumor Activity and Immunomodulatory Effects of *Ficus carica* Latex.** J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2021; 28(12): 3288-99.

^{1,2,4}Department of Immunology, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran.

³Department of Pharmacology, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran.

⁵Department of Immunology and Autoimmune Diseases Research Center, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran.

*Corresponding author: Tel: 09171710861, email: amirghofz@sums.ac.ir